

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/1060-5/2017

Érkezett:

2017 JÚL 06.

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

db

uw

Ügyszám: IV/1061-4/2017.

BUDAPEST

Pf.: 773.

1535

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[redacted] (szül.: [redacted], anyja neve: [redacted],
képviselőként eljárva fenti [redacted] sz. alatti lakos
előterjesztett alkotmányjogi panaszhoz érkezett irat alapján az
kiegészítést terjesztem elő: [redacted] panaszhoz kapcsolódóan az alábbi

Álláspontom szerint tehát az alkotmányjogi panasszal érintett ítélet sérti Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, a XXV. cikkében, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben, a 28. cikkben, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (1)-(2) és (4) bekezdéseiben foglaltakat.

Az I. fokon eljáró Kiskunfélegyházi Járásbíróság arra tekintettel szüntette meg a pótmagánvádló által 2013. december 11-én kezdeményezett alapeljárást, hogy a tulajdonjog keletkezésének dátumát tévesen állapította meg, ezért nem tekintette a pótmagánvádlót pótmagánvád előterjesztésére jogosultnak (vádlói legitimáció, illetve törvényes vád hiánya).

A II. fokú ítélet meghozatala során a II. fokon eljáró Kecskeméti Törvényszék pedig megállapította ugyan, hogy a tulajdonszerzés időpontjára tekintettel a törvényes vád előterjesztésére jogosult volt pótmagánvádló (vagyis vádlói legitimációval rendelkező), viszont a vádlott által irányított Társaság ([redacted] Kft.) által learatott árpát nem tekintette a vádlott szempontjából idegen dolognak tekintettel arra, hogy a területet a vádlott által irányított Társaság 2010. óta haszonbérleti szerződés alapján művelte és mindezekre figyelemmel a vádlottat felmentette, mivel a vádlott által elkövetett cselekmény nem bűncselekmény.

A tiszalpäri [redacted] hrsz. alatti ingatlan tulajdonjogát pótmagánvádló a Kiskunfélegyházi Járásbíróság 2013. február 16-án meghozott 3. P. 20.238/2011/30. sorszámú ítélete alapján szerezte meg és 2013. március elején birtokba is vette. A hivatkozott ítélet egyébként mind a vádlott által irányított [redacted] Kft. földhasználatát (földhasználatot biztosító haszonbérleti szerződést) és [redacted] olasz állampolgár akkori feleségének [redacted] a tulajdonszerzését (tulajdonjog átruházására irányuló adásvételi szerződést) törvénytelennek és éppen ezért semmisnek is nyilvánította a joghatás kiváltására irányuló szerződések megkötésének dátumára visszamenőlegesen. Ennek alapján mind a tulajdonjog helyesítését, mind [redacted] Kft. földhasználati jogát törölte az ítélet. [redacted] Kft. földhasználati jogát irányított [redacted] Kft.-t a tiszalpäri [redacted] hrsz. alatti ingatlan pótmagánvádló részére történő birtokba adásra.

Vádlott tehát teljes mértékben tisztában volt azzal, hogy az általa irányított gazdasági társaságnak semmilyen jogosultsága nincs a terület használata vonatkozásában. Vádlott tisztában volt azzal is, hogy pótmagánvádlóval elszámolási viszonya keletkezett (erre a következtetésre jutott a Kecskeméti Törvényszék a 2016. október 4-én meghozott 2. Bf. 9/2016/8. sorszámú II. fokú ítéletében a 4. oldal lapalján) – már csak azért is mert ezzel kapcsolatban levelezés is volt a felek között. Természetesen a pótmagánvádló álláspontja szerint az elszámolás más irányból állt fenn a felek között.

Nem a vádlottnak kellett volna a jogtalan használatért haszonbérleti díjat fizetnie pótmagánvádló részére (hiszen a haszonbérleti szerződés semmisnek és éppen ezért létre sem jöttnek tekintendő), hanem az elvégzett munkafolyamatok és vetőmag ellenértékét kellett volna pótmagánvádlónak rendeznie a vádlott által képviselt Társaság felé.

Pótmagánvádló álláspontja szerint tehát az I. fokon eljáró bíróság ott hibázott, hogy a tulajdonszerzés időpontját tévesen meghatározva nem is tekintette az előterjesztett pót-magánindítványt törvényes vádnak, a II. fokon eljáró bíróság pedig ott hibázott, hogy a tulajdonszerzés időpontját törvényes módon figyelembe véve a már hivatkozott polgári ítélettel semmissé nyilvánított haszonbérleti szerződés alapján törvénytörő módon nem tekintette vádlott szempontjából idegen dolognak a területen lévő árpatermést és így a törvényi tényállási elemek közül az egyik meghatározó elem (idegen dolog) hiánya miatt a vádlottat bűncselekmény hiányában jogszabálytörő módon mentette fel.

Pótmagánvádló már a II. fokú ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelmében jelezte, hogy a felülvizsgálati kérelmet a pótmagánvád benyújtásának napján hatályos Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja, továbbá a 417. § (1) bekezdés I./b) pontja alapján nyújtja be.

Ez utóbbi rendelkezést a 2013. évi CLXXXVI. törvény 61. §-a módosította, mely rendelkezés ugyanezen jogszabály 120. § (2) bekezdése szerint 2014. január 1-jén lépett hatályba. Ennek megfelelően az eljárás megindításkori törvényi rendelkezések alapján felülvizsgálati eljárás volt kezdeményezhető pótmagánvádló részéről a terhelt terhére.

A pótmagánvádló által megállapítani kért alaptörvény-, illetve alapjog-sértést az alábbiakra alapozza:

Pótmagánvádló álláspontja szerint a jogállamiság elve sérül akkor, amikor az eljárás kezdeményezésekor hatályban lévő jogszabály utólagos megváltoztatása kapcsán elesik egy olyan jogosultságtól, ami az eljárás megindításakor még korlátozás-mentesen megillette. A Kúria indokolatlan elutasítása korlátozta pótmagánvádlót abban, hogy az őt megillető jogosultsággal élve (Alaptörvény XXV. cikkében foglaltak szerint) felülvizsgálati indítványt terjeszthessen elő.

Tekintettel arra, hogy az eljárási törvény, illetve annak módosítása nem tartalmaz egyértelmű rendelkezést a változásokkal érintett folyamatban lévő ügyek tekintetében, ezért jogbiztonság elvére alapozva levonható az a következtetés, hogy a folyamatban lévő eljárások tekintetében (mivel az eljárások megindításkori jogszabályi állapot alapján kezdeményezték az érintettek az eljárásokat) az eljárás kezdeményezéskori jogorvoslati lehetőségekkel élhet az érintett eljárási jogalany az eljárás

későbbi szakaszában függetlenül attól, hogy jogszabályi változás miatt időközben a jogorvoslatok igénybevételére vonatkozó lehetőség már esetleg szűkült. A Kúriai mellőzés sértene a jogalkotásról szóló rendelkezéseket abból a szempontból is, ha a jogszabály-értelmezése eredményeként elvonna egy meglévő jogot úgy, hogy az nem illeszkedik a jogrendszer egésze körében általánosan elfogadott és alkalmazott írott és íratlan (joggyakorlat által meghatározott) elvekhez. Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasszal támadott kúriai végzés sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 2. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt jogállamiságot és jogbiztonságot megalapozó rendelkezéseket.

Az Alaptörvény 28. cikke rögzíti, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az értelmezés keretét pedig akként határozza meg, hogy annak igazodnia kell a józan észhez és közjó, az erkölcs és gazdasági célok által meghatározott keretek közé. Pótmagánvádlónak az az álláspontja, hogy az eljárás megindításkori jogi környezetből fakadó lehetőségeit az eljárás befejezéséig gyakorolni kívánja. Ebben az esetben ugyanis nem arról van szó, hogy valamely bűncselekmény enyhébb megítélés alá kerül, vagy enyhébb szankció alkalmazására teremtődik lehetőség.

Jelen esetben a terhelt által elkövetett bűncselekmény megállapításához és felelősségre vonásához fűződő jogosultság kerül elvonásra úgy, hogy az eljárás megindításakor még ez a jogosultság rendelkezésre állt, majd pedig jogszabályi változás miatt az igénybevétel lehetősége korlátozódik. Pótmagánvádló álláspontja szerint az alkotmányjogi panasszal támadott határozat figyelmen kívül hagyja az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseit, amikor a Kúria ellehetetleníti a II. fokú ítélet felülvizsgálhatóságát az időközbeni jogszabályi változásra hivatkozással.

Álláspontom szerint sem az általános joggyakorlat, sem a Büntető eljárási törvény, sem pedig az Alaptörvény nem teremt jogi alapot arra, hogy az eljárás megindításakor rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségtől az eljárás későbbi szakaszában az eljárásban kezdetektől fogva résztvevő jogalanyt megfosszák.

Vagyis az eljárásban kezdetektől fogva résztvevő jogalanynak az eljárás megindításakor megillető alapvető és lényeges (jelen esetben jogorvoslati) jogosultsága fennáll az eljárás teljes idejére és amennyiben ezzel ellentétben mégis korlátozzák ezen fennálló (eljárási) jogosultságának gyakorlásában, akkor egyértelműen sértik a már idézett Alaptörvényben foglalt jogokat, rendelkezéseket.

Mindenképpen figyelemre méltó az is, hogy a Kúria figyelmen kívül hagyja a felülvizsgálati kérelemben kimondottan a helyzet egyértelműsítése érdekében szerepeltetett „a pótmagánvád benyújtásának napján hatályos Be.” jelölést. Úgy gondolom, hogy a Kúria szerepéből fakadóan nem mehet el egy ilyen megjegyzés mellett anélkül, hogy érdemben ne reagálna rá. Pótmagánvádló álláspontja szerint a Kúria jogegységesítő, jogértelmező tevékenysége mindenképpen szükségessé teszi az ilyen hivatkozásokkal kapcsolatos álláspontjának tisztázását.

Mindezek alapján tehát pótmagánvádló álláspontja szerint az alkotmányjogi panasszal támadott végzés törvényt sértő, ezért kérem a

T. Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panasszal érintett felülvizsgálati végzést Magyarország Alaptörvényének (továbbiakban: Alaptörvény) 24. cikkének (2) bekezdés d) pontjában, illetve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-ában foglaltak alapján vizsgálja felül, az Abtv. 43. § (1) bekezdésében foglaltak alapján állapítsa meg annak alaptörvényellenességét és semmisítse meg azt.

Kecskemét, 2017. június 30.

Tisztelettel:

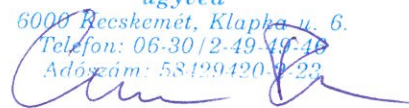
DR. CSERNUS TIBOR

ügyvéd

6000 Kecskemét, Klapházi u. 6.

Telefon: 06-30/2-49-49-40

Adószám: 58429420-2-22

dr. Csernus Tibor
ügyvéd